

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Griffie nr.

**Afschrift alleen
ten titel van ad-
ministratieve in-
lichting afgele-
verd aan.**

Parket nr. BR.66.RW.200131/06
O.R. :
Ref. griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van 8 september 2011 heeft de 60^e Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgende vonnis gewezen :

In de zaak van:

De heer procureur des Konings, in naam van zijn ambt

En :

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur voor het grondgebied van de provincie in naam van het Vlaams Gewest, met kantoor te

- eiser tot herstel -

Met als raadsman, Mr. , advocaat te

Tegen :

, landbouwer, geboren te op
, wonende te

- beklaagde -

Vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. , advocaat.

Beklaagd van :

In het gerechtelijke arrondissement

- Om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben;
- Om door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;
- Om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;

Tussen 4 juli 1996 en 11 augustus 2006

Terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken van hetzelfde misdadige opzet en de delictueuze toestand nog steeds voortduurt;

A. Op een onbepaalde datum, tussen 4 juli 1996 en 11 augustus 2006 met overtreding van de artikelen 44,§1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan de bekrachtiging bij decreet d.d. 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99,1^o, 146,1^o en 3° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

- een verharding in steenslag van ongeveer 50 op 30 m te hebben aangelegd, samen met het aanleggen van een verharding in steenslag naast betonnen silo's van ongeveer 4m breed en 20m lang, met het oog op het plaatsen van containers en, tenminste, van een hakselmachine, van een aanhangwagen en van een bulldozer;

- een bestaande weg, tussen voornoemde verharding en de te hebben verhard met steenafval, zodat deze verharding ongeveer 3 m breed en 60m lang is;

- de bestaande silo's die vroeger als voerdersilo werden gebruikt, dan voor het opslaan van gehakseld materiaal te hebben gebruikt;

- grond te hebben gestockeerd op een deel van het terrein nr. met een hoogte van tenminste 4m

- tenminste 6 containers, een hakselmachine, een aanhangwagen en bulldozer te hebben geplaatst, opdat zij worden gebruikt in functie van een recyclagebedrijf dat op een andere locatie is gevestigd;

B. Op een onbepaalde datum, tussen 4 juli 1996 en 11 augustus 2006 en tussen heden,

Met overtreding van de artikelen 44,§1,1^o, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet d.d. 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99,1^o, 146,1^o en 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van ruimtelijke ordening, de toestand omschreven in hierboven vermelde tenlastelegging A gehandhaafd te hebben, het onroerend goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen zijnde ter plaatse zoals vermeld onder de tenlastelegging A.

Omtrent de procedure

Gezien de stukken van het dossier;

Gezien het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer d.d. 19 maart 2009 waarbij de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 21 april 2009 ten einde het openbaar ministerie toe te laten de dagvaarding over te schrijven;

Gezien de zittingen d.d. 21 april 2009; 12 mei 2009; 9 juni 2009; 8 september 2009 en 17 november 2009 waarbij de zaak telkens werd uitgesteld ten einde het Openbaar Ministerie toe te laten de dagvaarding over te schrijven;

Gezien de dagvaarding voor de zitting d.d. 15 december 2009 waaruit blijkt dat de dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van
(referte

Gezien de zittingen d.d. 15 december 2009; 13 april 2010 en 22 juni 2010 waarbij de zaak werd uitgesteld ten einde bijkomende onderzoeksdaden en de arresten van het Grondwettelijk Hof af te wachten;

Gezien de zitting d.d. 23 november 2010 en 22 februari 2011 waarbij de zaak werd uitgesteld om bijkomende onderzoeksdaden af te wachten;

Gezien het aanvullend onderzoek overgemaakt aan het ambt van de procureur des Konings op 21 maart 2011;

Gezien de zitting d.d. 26 april 2011 waarbij de zaak werd uitgesteld op verzoek van partijen;

Gezien de allesomvattende besluiten en stukken voor beklagde neergelegd op de zitting van 26 april 2011;

Gezien de besluiten en stukken van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur neergelegd op de zitting d.d. 31 mei 2011;

Gehoord de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;

Gehoord de vordering van het Openbaar Ministerie;

Gehoord de beklaagde in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen;

Gehoord het antwoord van de beklaagde;

---

1. Voorgaanden

Beklaagde is eigenaar van een perceel gekadastraerd onder
gelegen te dat
volgens het gewestplan in landschappelijk waardevol
agrarisch gebied ligt (K.B. 7 maart 1977).

Op 11 augustus 2006 werden een aantal overtredingen vastgesteld (BR. 66.RW200131/06).

Op 19 oktober 2006 heeft de stedenbouwkundige inspecteur advies gevraagd over de herstellvordering aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Op 11 december 2006 werd een eensluidend advies uitgebracht en is de Hoge Raad voor het Herstelbeleid akkoord gegaan met de gevorderde herstelmaatregelen.

De gevorderde maatregelen betreffen het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en staking van het strijdige gebruik waaraan een dwangsom van 50 euro per dag werd gekoppeld.

Op 7 februari 2007 werd de herstellvordering ingeleid bij het ambt van de procureur des Konings op grond van artikel 149 § 1 DORO.

werd verhoord op 30 maart 2007.

Er werd daarna nog in maart 2008 en januari 2011 aanvullend onderzoek verricht aangaande de huidige situatie. werd op 15 januari 2011 bijkomend verhoord.

2. Wat betreft de strafvordering

1. Bij decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen – en handhavingsbeleid (hierna aanpassings- en aanvullingsdecreet) werden onder meer de artikelen 99 en 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna Stedenbouwdecreet 1999) gewijzigd (B.S. 15 mei 2009). Dit decreet is in werking getreden op 1 september 2009.

In uitvoering van artikel 110 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet werden de diverse wijzigingen aan het Stedenbouwdecreet 1999 gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening (B.S. 20 augustus 2009).

Deze coördinatie draagt als opschrift "Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening" (hierna VCRO) en is eveneens in werking getreden op 1 september 2009.

De feiten zoals vervat in de tenlastelegging A dienen gekwalificeerd te worden als :

* Een inbreuk op artikel 4.1.1.3° en 4.2.1.1° VCRO zoals strafbaar gesteld door artikel 6.1.1 lid 1, 1° en 6.1.3 VCRO wat betreft volgende feiten weerhouden in de inleidende akte:

- een verharding in steenslag van ongeveer 50 op 30 m te hebben aangelegd, samen met het aanleggen van een verharding in steenslag naast betonnen silo's van ongeveer 4m breed en 20m lang, met het oog op het plaatsen van containers en, tenminste, van een hakselmachine, van een aanhangwagen en van een bulldozer;

- een bestaande weg tussen voornoemde verharding en de te hebben verhard met steenafval, zodat deze verharding ongeveer 3 m breed en 60m lang is;

* Een inbreuk op artikel 4.2.1.6° VCRO, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° en 6.1.3 VCRO wat betreft volgende feiten weerhouden in de inleidende akte:

- de bestaande silo's die vroeger als voerdersilo werden gebruikt, dan voor het opslaan van gehakseld materiaal te hebben gebruikt;

- tenminste 6 containers, een hakselmachine, een aanhangwagen en bulldozer te hebben geplaatst, opdat zij worden gebruikt in functie van een recyclagebedrijf dat op een andere locatie is gevestigd;

* Een inbreuk op artikel 4.2.1.5° VCRO, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° en 6.1.3 VCRO wat betreft volgende feiten weerhouden in de inleidende akte :

- grond te hebben gestockeerd op een deel van het terrein nr. met een hoogte van tenminste 4m

Partijen werden ingelicht van deze wetswijzigingen en hebben zich hierop verdedigd zoals ook blijkt uit hun respectieve besluiten. Het betreft hier dezelfde feiten als deze bedoeld onder de oorspronkelijke tenlastelegging A. Beklaagde kan dan ook niet voorhouden dat de inleidende akte de feiten bedoeld onder het huidige artikel 4.2.1.6° VCRO niet voorzag. De inleidende akte is op dit punt duidelijk en hoeft in principe zelfs de wetbepalingen niet te vermelden.

2. Wat de tenlastelegging B betreft dient rekening te worden gehouden met artikel 6.1.1 derde lid VCRO (voorheen artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999 zoals gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft).

Artikel 6.1.1 derde lid VCRO bepaalt het volgende : "De strafsancie voor het in stand houden van inbreuken vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied." Dit artikel dient te worden samen gelezen met artikel

6.1.2 VCRO dat het volgende bepaalt : *“Artikel 6.1.1 derde lid. toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt : Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op.”*

Hieruit volgt dat met ingang van 22 augustus 2003 – datum waarop artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) in werking is getreden – het instandhoudingsmisdrijf niet langer strafbaar is voor zover de inbreuken niet werden begaan in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Deze inbreuk werd echter overeenkomstig het gewestplan begaan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dit betrof tot de inwerkingtreding van de VCRO een ruimtelijk kwetsbaar gebied. Thans wordt een landschappelijk waardevol agrarische gebied niet langer beschouwd als ruimtelijk kwetsbaar gebied (artikel 1.1.2,10° VCRO).

Op het ogenblik dat de strafvordering en de daarop gesteunde herstellvordering voor de rechtbank werd ingeleid, was de instandhouding nog strafbaar. Thans is dit niet langer het geval waardoor er toepassing moet worden gemaakt van artikel 2, lid 2 Strafwetboek. Dit impliceert dat beklagde dient ontslagen te worden van elke rechtsvervolging.

Nu voormelde feiten van de tenlastelegging B niet langer strafbaar zijn, dient de rechtbank te onderzoeken of de bouwmisdrijven bedoeld in de tenlastelegging A niet verjaard zijn. Er kan immers geen éénheid van opzet meer worden weerhouden tussen de instandhouding en het bouwmisdrijf nu de instandhouding niet langer strafbaar is (vgl. Verstraeten, R., Handboek Strafvordering, Maklu, 2005, n° 214).

Er dient bijgevolg te worden onderzocht wanneer de bouwmisdrijven in de mate dat ze zouden bewezen zijn, werden gepleegd. In de inleidende akte wordt als strafbare periode een onbepaalde datum tussen 4 juli 1996 en 11 augustus 2006 weerhouden. De eerste datum betreft de datum van weigering van de milieuvergunning door de bestendige deputatie van de provincie erwjl op 11 augustus 2006 werd overgegaan tot kwestieuze vaststellingen naar aanleiding van de klacht van een cliënt.

Uit het verhoor van beklagde d.d. 14 april 2007 bleek dat de grond er volgens hem al zou liggen sinds een vijftiental jaar. Wat de verhardingen betreft, hield beklagde voor dat hij de weg enkel hersteld heeft en dat de weg altijd al verhard is geweest. Bij zijn herverhoor d.d. 15 januari 2011 bevestigde hij dit standpunt maar kon hij zich de precieze datum van de verhardingen niet meer herinneren. Hij situeerde dit een tijdje voor de klacht. Uit de besluiten van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur blijkt dat dit de klacht betreft van d.d. 2 mei 2006 maar meer informatie is er hierover niet te vinden in de strafbundel. Wat de functiewijziging betreft, volgt de rechtbank het standpunt van beklagde dat er een onderscheid kan worden gemaakt tussen het plegen van een onvergunde functiewijziging en de instandhouding ervan waardoor ook het plegen van een onvergunde functiewijziging kan

beschouwd worden als een aflopend misdrijf (zie p. 12 besluiten beklagde met verwijzing naar Cass. 2 mei 2006, www.cass-online.be).

De rechtbank vertrekt aldus van de meest gunstige situatie voor beklagde, met name dat alle feiten zouden gepleegd zijn op 4 juli 1996. Dit impliceert dat de strafvordering thans vervallen is door verjaring nu de verjaring niet binnen de geldende termijn werd gestuit of geschorst.

3. Herstelvordering

3.1. Verjaring van de herstellvordering ?

Beklaagde wordt zowel vervolgd voor het instandhoudingsmisdrijf als het oprichtingsmisdrijf. Op het ogenblik dat de herstellvordering werd ingeleid bij deze rechtbank was de instandhouding (ruimtelijk kwetsbaar gebied) nog steeds strafbaar en waren het oprichtingsmisdrijf en de instandhouding niet verjaard gelet op de samenloop die toen bestond tussen beiden (artikel 65 Sw.).

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 20 januari 2004 geoordeeld dat de strafrechter bevoegd blijft om uitspraak te doen over de burgerlijke vordering uit een opgeheven misdrijf waarvoor de strafvordering is vervallen. ook van toepassing is op de herstellvordering (zie arrest nr. www.juridat.be). Nadien werd meermaals geoordeeld dat de opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg heeft en dat bij ontstentenis van andersluidende bepaling, deze wijziging niet meebrengt dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (Cass. 13 december 2005, Cass. 13 december 2005, en Cass. 13 december 2005, www.cass.be); zie ook Cass. 10 oktober 2006, Cass. 5 september 2006, Cass. 2 mei 2006, ; Cass. 13 september 2007, TROS 2007, afl. 48, 374 en Cass. 23 september 2008, N.C., 2009, p. 195).

Artikel 6.1.1. 4e lid Codex voorziet thans slechts in één hypothese uitdrukkelijk in het verval van de herstellvordering, met name wanneer er alleen vervolgd wordt voor het instandhouden van een bouwmisdrijf dat op het ogenblik van de uitspraak niet langer strafbaar is. Daarentegen wordt in de Codex het verval van de herstellvordering niet wettelijk geregeld in de hypothese dat er vervolgd wordt voor zowel het plegen als het instandhouden van het bouwmisdrijf. Wanneer op het ogenblik van de uitspraak, het misdrijf van instandhouden niet meer strafbaar is, kan bijgevolg nog uitspraak worden gedaan over een regelmatig ingestelde herstellvordering indien het plegen van het misdrijf strafbaar was op het ogenblik dat de herstellvordering werd ingesteld (vgl. ROELANDTS B. en DEFOORT Pieter-Jan, "Eerste commentaar Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening", TROS nr. 54, p. 178).

Beklaagde verwijst in dit verband ten onrechte naar de overgangsregeling voorzien door het VCRO. De rechtbank stelt immers vast dat de dagvaarding op 28 november 2008 regelmatig is gebeurd en op een ogenblik dat de tenlasteleggingen A en B nog strafbaar waren en dat hierdoor de herstellvordering aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank. Deze dagvaarding heeft de verjaring van de herstellvordering doen stuiten overeenkomstig artikel 2244 B.W. en 26 Vt.Sv. Dit impliceert dat de verjaring van de herstellvordering sinds de inleidende akte niet meer loopt.

Het voorgaande impliceert dat de rechtbank nog steeds gevat is om uitspraak te doen over de herstellvordering in de mate uiteraard dat de feiten van de tenlastelegging sub A bewezen zijn. Dit zal hierna onderzocht worden.

3.2. Wat betreft de weerhouden bouw misdrijven

1) Wat betreft de verhardingen

Het betreft volgende feiten zoals weergegeven in de inleidende akte :

- een verharding in steenslag van ongeveer 50 op 30 m te hebben aangelegd, samen met het aanleggen van een verharding in steenslag naast betonnen silo's van ongeveer 4m breed en 20m lang, met het oog op het plaatsen van containers en, tenminste, van een hakselmachine, van een aanhangwagen en van een bulldozer;
- een bestaande weg tussen voornoemde verharding en de te hebben verhard met steenafval, zodat deze verharding ongeveer 3 m breed en 60m lang is;

Het aanleggen van verhardingen zijn vergunningsplichtige handelingen in de zin van artikel 4.2.1.1° VCRO. Ook onder het DORO waren dergelijke handelingen vergunningsplichtig (artikel 99 § 1 DORO).

Uit het besluit van de bestendige deputatie d.d. 4 juli 1996 blijkt duidelijk dat de twee toegangswegen tot de eigendom op dat ogenblik onverhard waren. Thans is de linker toegangsweg verhard en werden er ook verhardingen aangelegd op de eigendom van beklagde die tevens vergunningsplichtig zijn (zie proces-verbaal d.d. 11 augustus 2006). Dit toont meteen ook aan dat er hier geen sprake kan zijn van onderhoudswerken.

Het door beklagde neergelegde attest van de gemeente bewijst niet dat de toegangsweg reeds vroeger zou verhard zijn geweest. Evenmin wordt aangetoond dat voordien reeds sprake zou zijn geweest van verhardingen van voor de inwerkingtreding van het gewestplan. Het tegendeel blijkt ten andere uit het besluit van bestendige deputatie d.d. 4 juli 1996 dat ten andere dateert van na 24 maart 1994. Dit impliceert dat beklagde geen beroep kan doen op het vermoeden van vergunning.

Tenslotte zijn de toepassingsvoorwaarden van het vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010 evenmin vervuld. Er wordt niet aangetoond dat de toegangswegen strikt noodzakelijk zijn voor de uitbating van het landbouwbedrijf. Er werden bovendien ook verhardingen aangebracht voor het plaatsen van containers en materieel dat niet dienstig is voor akkerbouw zoals de verhakselmachine en bulldozer.

steeds in de noodzaak van een vergunning voor het stockeren van materiaal en afval.

Beklaagde heeft ten andere verklaard dat de grond daar al ongeveer 15 jaar ligt en volgens hem restanten waren van de verbouwing van zijn woning, aanbouw van zijn stallen en sleufsilo's. Wilde beklaagde deze grond verder stockeren, dan had hij daarvoor een vergunning nodig. Zijn standpunt ter zake overtuigt de rechtbank niet.

3.3. Beoordeling van de herstellvordering

1. De herstellvordering werd op 7 februari 2007 bij gewoon schrijven ingeleid bij de procureur des Konings. Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand / staking van het strijdige gebruik werd gevorderd. Hieraan werd een dwangsom gekoppeld van 50 euro per dag.

De herstellvordering werd als volgt gemotiveerd: *"Ingevolge een klacht door een derde, werd op 11 augustus 2006 door een ambtenaar van het agentschap Inspectie ter plaatse gegaan en het volgende vastgesteld*

(...)

De percelen worden in feite gebruikt in functie van een recyclagebedrijf waarvan de hoofdzetel op een andere locatie gevestigd is.

De inbreuken zijn gesitueerd buiten het centrum van de gemeente, in de in de vallei van Het betreft hier een omgeving met een overwegend landelijk karakter. Op de aangrenzende zuidelijk gelegen percelen, omgeven door de percelen in kwestie, de twee toegangswegen tot de percelen in kwestie (die niet rechtstreeks aan de gelegen zijn) en de zijn 3 woningen gelegen. Aan de achterzijde van de percelen in kwestie is sprake van een waardevol en open landbouwgebied.

Planologisch is het perceel gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Agrarische gebieden zijn overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bestemd voor de landbouw in de ruime zin. In deze gebieden mogen enkel werken en handelingen worden uitgevoerd die verband hebben met landbouwactiviteiten.

In de "landschappelijk waardevolle" agrarische gebieden geldt overeenkomstig hetzelfde besluit de bijkomende beperking dat deze enkel mogen uitgevoerd worden voorzover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet aantasten.

Op 4 juli 1996 werd door de Bestendige Deputatie aan betrokkene uitdrukkelijk een milieuvergunning geweigerd voor een nieuwe inrichting voor het sorteren van bouw- en sloopafval op deze plaats.

Ondanks deze weigering, is betrokkene blijkbaar toch voor een gedeelte overgegaan tot het exploiteren van dergelijke activiteit op deze plaats.

Door minstens één aanpaler wordt over deze activiteiten geklaagd;

Uit voormeld besluit van de bestendige deputatie blijkt dat op het ogenblik twee toegangswegen tot het eigendom onverhard waren. Thans is de linkertoegangsweg verhard. Blijkbaar werd samen met het aanvangen van deze onvergunde activiteiten op deze plaats tegelijk de toegangsweg tot het eigendom verhard ten einde deze exploitatie te vergemakkelijken.

De uitgevoerde werken die in functie staan van een recyclagebedrijf hebben geen enkel landbouwdoeleinde en beantwoorden bijgevolg niet aan de planologische voorschriften voor dit gebied. De aanleg van dergelijke exploitatie tast tevens de schoonheidswaarde van het plaatselijke landschap aan.

Een herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat/een staking van het strijdige gebruik is in casu de meest aangewezen herstelmaatregel, gelet op het feit dat in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied recyclagebedrijvigheden, waarvoor andere locaties meer aangewezen zijn, niet gedoogd kunnen worden, het landschappelijke waardevolle gebied hierdoor aangetast wordt en er hinder naar de bureu toe veroorzaakt wordt.

Een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is een agrarisch gebied met bijzondere waarde in de zin van artikel 146 van voormeld decreet (Cass. 22 februari 2005 en 13 september 2005), derwijze dat overeenkomstig hetzelfde artikel van voormeld decreet de instandhouding van de bouwinbreuk nog steeds strafbaar is."

2. Het is vaste cassatierechtspraak dat wanneer de wettigheid van de herstellvordering wordt aangevochten, de rechter dient na te gaan of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Er kan hierbij enkel worden nagegaan of de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening werd genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (Cass. (2ek) 18 maart 2008 (www.cass.be), zie ook R.W. 2008-09, 1347, noot

Bij de beoordeling van de kennelijke onredelijkheid moet worden afgewogen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op de grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de vorige toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (Cass. (2ek) d.d. 10 februari 2009, www.juridat.be en TROS 2009/55 en Cass. (2^ok) d.d. 17 februari 2009, www.juridat.be).

De rechter mag zich hierbij niet in de plaats stellen van het bestuur inzake de keuze van de te vorderen herstelmaatregel, want anders zou het beginsel van de scheiding van de machten worden geschonden. Dit impliceert dat enkel een marginale toetsing mogelijk is.

Overeenkomstig de vaststaande rechtspraak van het Hof van Cassatie en het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 1 maart 2005) beschikt de rechter niet over een opportuniteitsoordeel inzake de herstellvordering maar dient hij in het raam van artikel 159 van de Grondwet wel de interne en externe wettigheid van de herstellvordering nagaan. Wanneer de rechter vaststelt dat het door de overheid gevorderde herstel onwettig is, dient hij deze vordering af te wijzen. Hij kan geen andere – door de overheid niet gevorderde – herstelmaatregel in de plaats stellen.

In casu stelt de rechtbank vast dat de herstellvordering verwijst naar de omstandigheid dat recyclagebedrijvigheden niet kunnen gedoogd worden in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, het landschappelijke waardevolle gebied hierdoor aangetast wordt en er hinder naar de burens toe wordt veroorzaakt. Dit impliceert dat zelfs de discussie omtrent de meerwaarde hier niet aan de orde is nu er hier sprake is van een misdrijf bedoeld in artikel 6.1.41 § 1,1^o VCRO

Beklaagde is niet ernstig wanneer hij voorhoudt dat de aanleg van de verschillende verhardingen kaderen binnen de uitbating van een agrarisch bedrijf. Er kan verwezen worden naar de vaststellingen van het aanvankelijke proces-verbaal en het aanvullend onderzoek die aantonen dat er recyclageactiviteiten worden uitgeoefend (cfr. aanwezigheid machines en containers) en dat de verhardingen ook in dit kader werden aangebracht. Er is

aldus sprake van een functiewijziging, zonder dat er sprake is van een voorafbestaande vergunde toestand, meer nog de vergunning werd geweigerd door de Bestendige Deputatie op 4 juli 1996. In dit verband is de verwijzing naar het arrest van Gent d.d. 16 december 2010 niet dienend. Het gaat hier niet langer om agrarische of zelfs para-agrarische activiteiten.

Gezien de ligging (waardevol agrarisch gebied) en de aard van de bouwovertreedingen (aanbrengen van verhardingen, opslaan afval en de wijziging van functie) kon enkel door het bestuur het herstel in de oorspronkelijke plaats worden gevorderd en de staking van het strijdig gebruik (zie ook Cass. (2^e K.) AR. 5 januari 2010, www.juridat.be en RW 2010-11, afl. 11, 456).

Deze onvergunde situatie leidt tot schadelijke gevolgen voor de omgeving die overeenkomstig het Gewestplan als waardevol agrarisch gebied staat ingekleurd. De functiewijziging naar recyclageactiviteiten leidt bovendien tot overlast voor de buurt en doet afbreuk waardoor het herstel zoals gevorderd gegrond voorkomt.

3. Bijgevolg dient te worden besloten dat de herstellvordering afdoende werd gemotiveerd en noch onwettelijk en kennelijk onredelijk is.

De gevorderde dwangsom van 50 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat beklagde niet vrijwillig zal overgaan tot herstel of staking van het strijdige gebruik.

De op te leggen dwangsom moet beklagde er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaald;

De termijn van zes maanden voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor, rekening houdende met de aard van de uit te voeren werken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

bij toepassing van de wettelijke bepalingen, met name de artikelen :

- de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte,
  - 154, 161, 162, 182, 185, 189, 190, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering ;
  - 3, 21 tot 28 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
  - 2, 44, 100 Strafwetboek
  - 4.1.1.3°, 4.2.1.1°, 4.2.1.5°, 4.2.1.6°, 6.1.1. lid 1, 1°, 6.1.1. lid 3 en 4, 6.1.2 en 6.1.3 en 6.1.41 § 1, 1° a) en 6.1.41 §§3 en 5 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
  - 1382 en 2244 Burgerlijk wetboek;
  - 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
-

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Op strafgebied

Kwalificeert de feiten van de tenlastelegging sub A zoals hiervoor vermeld;

Stelt het verval van de strafvordering door verjaring vast in hoofde van beklaagde wat betreft de feiten van de tenlastelegging sub A zoals gekwalificeerd;

Ontslaat beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging B;

Legt de kosten ten laste van de Belgische staat;.

Wat betreft de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering als volgt gegrond :

Beveelt op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur aan binnen de termijn van zes maanden na de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben :

- het herstel van de plaats, wat betekent het verwijderen van alle opgeslagen materialen en materieel en de staking van het gebruik van het terrein voor het plaatsen en opslaan van materiaal en materieel,
- het herstel door middel van de verwijdering van de aangelegde verhardingen en de staking van het gebruik van de voedersilo's voor het opslaan van het gehakseld materiaal,

op het perceel gelegen te gekadastreerd binnen een termijn van zes maanden vanaf heden, onder de verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in de uitvoering van beide herstelmaatregelen en dit vanaf het verstrijken van voormelde termijn van zes maanden en zonder dat er een bijkomende termijn wordt toegekend in de zin van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W.

Zegt voor recht dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur en het college van burgemeester en schepenen in geval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kan worden voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter;

Legt alle kosten ten laste van de veroordeelde

Wat betreft de kantmelding

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet (hypotheekkantoor   referte

---

Op burgerlijk gebied

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan, voor wat betreft de gebeurlijke vorderingen van niet-vergoede schadelijders.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden:

Alleenzetelend rechter

Substituut Procureur des Konings

Afgevaardigd griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / lijnen en / woorden)